

Høringsuttalelse - Nytt inntektssystem

RNO ESARK-03-201500317-81

Hva saken gjelder:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet sendte den 17. desember ut [Høring - Forslag til nytt inntektssystem for kommuner](#). Departementet legger opp til å presentere et helhetlig forslag til nytt inntektssystem for kommunene i kommuneproposisjonen for 2017, med virkning fra 1.1 2017. Det vil da også bli sett i sammenheng med kommunereformen.

Høringsfristen er satt til 1. mars. Bergen har imidlertid fått utsatt fristen til 2. mars for å få med komite for finans, kultur og næring sin behandling av byrådets høringsforslag. Finanskomiteens innstilling vil bli oversendt til departementet med forbehold om bystyrets vedtak, som ettersendes.

Saksutredningen gir en kort orientering om departementets forslag, med vekt på endringer som vil kunne ha størst betydning for Bergen.

Bergen kommune tjener på noen av endringene som foreslås, men taper på andre. Beregninger viser at Bergen samlet vil tape drøyt 51 mill. på nye kostnadsnøkler og vekter for tjenestene som inngår i inntektssystemet; barnehage, grunnskole, barnevern, pleie- og omsorg, helsetjenester og administrasjon og landbruk. Bergen kommer klart dårligst ut blant de store byene.

Det største tapet er knyttet til sosialhjelpsnøkkelen, der urbanitetskriteriet blir foreslått erstattet med kriteriet aleneboende 20-66 år. Det nye kriteriesettet for sosialhjelp gir både noe lavere forklaringskraft enn med dagens kriterier, og fanger heller ikke godt nok opp særlige kostnadsforhold i storbyene knyttet til blant annet rus og psykiatri.

Bergen vil kunne tjene på forslaget om å differensiere kompensasjonen for smådriftsulemper, gjennom å innføre et nytt strukturkriterium for fastsettelse av basistilskudd. Det nye kriteriet skiller mellom såkalt frivillige og ufrivillige smådriftsulemper ved å måle reiseavstand for den enkelte innbygger for å møte 5 000 innbyggere (måles med utgangspunkt i grunnkretsens befolkningsmessige sentrum). Gjennomsnittet for alle kommunens innbyggere blir kommunens verdi.

Mens alle kommuner i dag får et fullt basistilskudd (13,2 mill. kroner i 2016), vil et strukturkriterium variere mellom 0 og 13,2 mill. avhengig av grad av ufrivillighet ifølge dette kriteriet. Kommuner som taper mest på departementets forslag vil typisk være små kommuner i sentrale strøk av landet, men også kommuner med innbyggere mellom 10 000-20 000 taper på forslaget ifølge beregninger utført av KS. Dette er fordi trekket i basistilskuddet er større enn veksten i innbyggertilskuddet.

Forslaget om et nytt strukturtilskudd som skiller mellom såkalt frivillige og ufrivillige smådriftsulemper, vil føre til at betydelige midler flyttes fra basistilskuddet til innbyggertilskuddet. Avhengig av valg av minste avstand for full kompensasjon for smådriftsulemper, vil Bergen kunne tjene mellom 79 mill. og 135 mill. på en slik omlegging. Som følge av at kommuner som slår seg sammen får beholde dagens tilskudd i 15 år, vil beløpet til Bergen avhengig av hvor mange som faktisk slår seg sammen.

Det presiseres at høringsnotatet gir en omtale av hvordan modellen kan bli utformet og noen konsekvenser av dette, og at en endelig modell vil bli presentert i kommuneproposisjonen for 2017. Dette gjelder også skatteelementene og andre særtilskudd i inntektssystemet. Det er derfor ikke mulig å gi et mer fullstendig tall for virkningene for Bergen før regjeringen presenterer et mer samlet opplegg i kommuneproposisjonen i vår og i statsbudsjettet til høsten. Foreløpige beregninger viser en viss netto positiv gevinst for Bergen, men det er for mange usikkerhetsfaktorer til å si om dette også blir sluttresultatet.

Bergen kommune har følgende kommentarer til departementets høring:

Kostnadsnøklerne

Generelt

Det er ikke mulig å fange opp absolutt alle ufrivillige kostnadsforhold gjennom den valgte modellen (statistisk metode), og med de begrensninger som gjelder tilgang på data etc. Det er også svært store forskjeller i størrelse mellom de minste og de største kommunene i Norge. Forhold som hovedsak gjelder et mindre antall (store) kommuner vil ikke gi tilstrekkelig utslag i en regresjonsanalyse. Det hadde vært nyttig om slike forhold ble omtalt i høringen.

Et forhold som slår særlig negativt ut for Bergen kommune er forslaget om å erstatte urbanitetskriteriet med kriteriet aleneboende 30-66 år i sosialhjelpsnøkkelen, på tross av at en kostnadsnøkkel som inkluderer urbanitet har størst forklaringskraft. Undersøkelser viser at de store byene i større grad har opphopning av levekårsutfordringer på individnivå, knyttet til bl.a. rus og psykiatri, og at det er urbanitetskriteriet som best fanger opp dette.

Dersom urbanitetskriteriet fjernes, slik det legges opp til i høringen, mener Bergen at storbytilskuddet må styrkes for å fange opp forhold som ikke blir tilstrekkelig ivaretatt gjennom kostnadsnøklerne. Storbytilskuddet kan også fange opp storbyenes større utfordringer innenfor det boligsosiale området, men som ikke er med i inntektssystemet. Bergen er den kommunen som taper klart mest av de store byene på forslaget til nye kostnadsnøkler, og da spesielt på fjerningen av urbanitetskriteriet. Med departementets forslag vil Bergen få en indeksverdi som er under 1,00 på sosialhjelpsnøkkelen, dvs. at det «objektive» utgiftsbehov etter dette er lavere enn gjennomsnittet. Bergen kommune finner dette urimelig, og utgiftene til sosialhjelp er da også klart høyere enn snittet.

Virkningstabeller som KS har laget på grunnlag av høringsdokumentet viser til dels betydelige utslag som følge av at endringer i sektorenes andeler av utgiftene. For Bergen utgjør den redusert vekten for grunnskole alene 37,5 mill. Dette er ingen systemendring, og sektorenes andel må derfor oppdateres årlig for å unngå slike større utslag i enkelte år. Det er positivt at departementet nå legger opp til en hyppigere oppdatering.

Bergen kommune mener at det bør settes ned et offentlig utvalg ved neste gjennomgang av inntektssystemet.

Barnehager

Dagens delkostnadsnøkkel forklarer best variasjon i utgifter, og bør velges. Den alternative kostnadsnøkkelen med heltidsansatte 20-44 år kan vise seg å være mer følsom for konjunktursvingninger enn med dagens utdanningskriterium, uten at dette får betydning for etterspørselen etter barnehageplass.

Kriteriet ettåringer uten kontantstøtte er også et mer direkte, intuitivt mål på bruk av barnehage enn alternativet med ett alderskriterium 1-5 år. Bergen kommune mener at departementet bør vurdere å innføre antall barn med rett på plass som kriterium. Dette fanger opp etterspørselen etter barnehage på en mer direkte måte.

Grunnskole

Bergen kommune slutter seg til departementets forslag til delkostnadsnøkler for skole.

Barnevern

Det er problematisk at delkostnadsnøkkelen for barnevern kun forklarer en liten andel av forskjellene i kommunenes barnevernsutgifter. Bergen støtter derfor det videre arbeidet med sikte å konstruere kriterier med større forklaringskraft, og anser utfordringer knyttet til rus og psykiatri som sentrale faktorer i denne sammenheng.

Pleie og omsorg

Bergen understreker behovet for å styrke toppfinansieringsordningen, gjennom å redusere innslagspunktet, dersom kriteriet Antall utviklingshemmede 16 år og over får redusert vekt.

Departementet bør vurdere å i større grad benytte data fra IPLOS i vekting av alderskriterier. Senter for økonomisk forskning (SØF) konkluderer i sin rapport 04/13 at regresjonsanalyse er lite egnet for presis vekting av ulike aldersgrupper, og mener fordelingen av vekt på aldersgrupper helt eller delvis bør baseres på data fra IPLOS. Dette ville ifølge en beregning Oslo kommune ha gjort, gitt en kriterievekt på 0,16 for aldersgruppen 80-89, mot 0,20 i høringsforslaget. Dette samsvarer også bedre med den faktiske utviklingen i antall personer i gruppen, og at gruppens andel av samlet befolkning har gått ned de seneste årene.

Sosialhjelp

Kostnadsnøkkelen for sosial har til nå ikke fanget godt nok opp det reelle utgiftsbehovet for Bergen, og dette bildet blir ytterligere forverret med det nye forslaget der urbanitetskriteriet erstattes av kriteriet aleneboende 20-66 år. I forslaget til ny kostnadsnøkkel får Bergen en indeksverdi som er under 1,00, det vil si et beregnet utgiftsbehov som er lavere enn landsgjennomsnittet. Kostra-tall viser at Bergen kommune har utgifter i sosialtjenesten som ligger klart over snittet.

I høringene vises det til Telemarksforsknings analyser av barnevernet, og nevner kriterier for rus og psykiatri som mulig erstatning for urbanitetskriteriet. Også tidligere rapporter fra Fafo/Agenda «Hopning av levikårsproblemer blant individer og kommuner - effekt på Sosialhjelpsutgifter. Januar 2008» og fra PricewaterhouseCoopers «Storbyenes sosialhjelpsutgifter og segregasjon. November 2007» viser tilsvarende funn.

Dessverre viser det seg for øyeblikket vanskelig å innføre slike kriterier, og inntil det lykkes å ta bedre hensyn til dette, ber Bergen om at urbanitetskriteriet videreføres i den nye kostnadsnøkkelen fram til at et nytt kriterium som bygger på faktiske utgiftsbehov foreligger. Urbanitetskriteriet har god forklaringskraft, og samvarierer i stor grad med utgiftene. Dersom departementet velger å erstatte urbanitetskriteriet med antall aleneboende, mener Bergen kommune at storbytilskuddet må styrkes for å kompensere for storbyenes særskilte utfordringer som ikke fanges opp gjennom forslaget til ny sosialhjelpsnøkkel.

Helsetjeneste

Bergen kommune slutter seg til departementets forslag til delkostnadsnøkler for helsetjeneste.

Administrasjon, landbruk og miljø

Bergen kommune slutter seg til departementets forslag til delkostnadsnøkler for administrasjon, landbruk og miljø.

Regionalpolitiske tilskudd

Nytt distriktpolitisk tilskudd

Bergen kommune støtter forslaget om å fordele en større del av de distriktpolitiske tilskuddene etter innbyggertall framfor per kommune. Det er også positivt at et nytt regionalpolitisk tilskudd blir basert på distriktsindeksen, som bedre fanger opp distriktsutfordringer enn geografi og innbyggertall alene. Forslaget om å slå sammen tilskudd synes også fornuftig for å få bedre oversikt over virkemidlene. Rent prinsipielt burde også at den delen av skjønnstilskuddet som er regionalpolitisk begrunnet, vært lagt inn i de nye tilskuddene.

Kommuner med distriktpolitiske utfordringer betaler lavere arbeidsgiveravgift for sine ansatte. Dette representerer en betydelig besparelse for disse kommunene som ikke blir synliggjort på kommunenivå. Bergen kommune mener at departementet ved beregninger av utgiftskorrigerte frie inntekter for kommunene, som publiseres i kommuneproposisjonen, burde korrigere for ulik arbeidsgiveravgift. Dette vil gjøre at de frie inntektene blir mer reelt utgiftskorrigerte. KS foretar i dag en slik beregning for kommunene i ASSS-nettverket.

Vekstkommunetilskudd

Det foreslås ingen endringer i vekstkommunetilskuddet. Bergen kommune har ikke nådd opp til vekstgrensen, men vært nær opp til. Kommunen bidrar dermed gjennom det generelle trekket til å finansiere ordningen, men uten at noe tilfaller Bergen. Bergen kommune er likevel positiv til at kommuner med særlig stor befolkningsvekst skal kompenseres.

Storbytilskudd

Bergen har, i likhet de øvrige storbyene, utfordringer knyttet til opphopning av levekårsulemper, og da gjerne knyttet til rus/psykiatri-problematikk. Rapporter fra Telemarksforskning dokumenter sammenhenger mellom dette og merutgifter til sosialhjelp. Dessverre har dette vist seg vanskelig å operasjonalisere i inntektssystemet. Urbanitetskriteriet har til en viss grad vært en erstatning for dette, men nå som dette foreslås tatt ut av kostnadsnøkkelen, blir det desto viktigere å sikre et forsvarlig nivå på storbytilskuddet. Som det nevnes i høringen skal storbytilskuddet også fange opp andre forhold som tilrettelegging av infrastruktur og arealbruk.

Skatteelementer i inntektssystemet

Skatteandel

En tettere kopling mellom personer (og bedrifter) i kommunen og kommunens skatteinntekter er positivt. Dette taler for at en større andel av den ordinære formues- og inntektsskatten tilfaller egen kommune, gjennom økt kommunal skatteandel og/eller redusert skatteutjevning. Som omtalt i høringen har skatteinntektene også i tidligere perioder utgjort en høyere andel enn dagens 40 prosent.

Vi erfarer at kommunal eiendomsskatt blir tatt med når skatteandelen blir beregnet. Inntektene fra eiendomsskatten har økt betydelig de senere årene, noe som isolert sett fører til at målsettingen om 40 pst. skatteandel kan nås med lavere vekst i formues- og inntektsskatten. Bergen kommune mener at eiendomsskatt bør holdes utenfor når skatteandelen beregnes.

Selskapsskatt

I høringen blir det foreslått en ordning der selskapsskatten fordeles etter vekst i lønsmassen i privat sektor de senere år. Kommuner som allerede har forholdsmessig mange arbeidsplasser, med en tilhørende stor innpendling og press på infrastruktur, får ikke dekning for dette. Bergen kommune støtter innføring av andel kommunal selskapsskatt, men at også antall arbeidsplasser totalt blir tillagt vekt.

Begrunnelse for fremleggelse for bystyret:

Byrådets fullmakter § 7, vedtatt av bystyret 18. desember 2013 med endring av 23. april 2014:

Høringsuttalelser i prinsipielle saker som samtidig innebærer politiske avveininger, skal avgis av bystyret. Saken ansees å være prinsipiell og inneholder politiske avveininger og avgis derfor av bystyret.

Byrådet innstiller til bystyret å fatte følgende vedtak:

Bergen kommune avgir høringsuttalelse til Kommunal- og moderniseringsdepartementet sin høring om nytt forslag til inntektssystem for kommunene, slik det fremkommer av saksutredningen.

Dato: 16. februar 2016

Dette dokumentet er godkjent elektronisk.

Harald Schjelderup
byrådsleder

Dag Inge Ulstein
byråd for finans, eiendom og eierskap

Saksutredning:

1 Innledning

Kommunal- og moderniseringsdepartementet sendte den 17. desember ut [Høring - Forslag til nytt inntektssystem for kommuner](#). Høringsdokumentet gir en helhetlig gjennomgang av inntektssystemet, med både en generell omtale av prinsipper og målsettinger, og en beskrivelse av kommunenes rolle, oppgaver og plass i norske økonomi. Hovedvekten av innholdet i høringsdokumentet er lagt på en omtale av elementene i dagens inntektssystem og hvilke analyser og vurderinger som er gjort fram mot det nye forslaget.

Høringsdokumentet inneholder flere forslag til endringer kriteriene (aldersgrupper etc.) som skal legges til grunn ved beregning av rammetilskudd til kommunene. Videre er kriterievektene innenfor hver enkel sektor og sektorenes andeler av de samlede utgiftene justert som følge oppdatert statistikk.

Endringen som trolig skaper mest diskusjon er forslaget om å differensiere kompensasjonen for smådriftsulemper, gjennom å innføre et nytt strukturkriterium som skiller mellom såkalt frivillige og ufrivillige smådriftsulemper. Dette vil særlig små kommuner som ligger nær andre befolkningskonsentrasjoner tape på, mens storbyene vinner.

Høringsdokumentet omtaler også regionalpolitiske tilskudd, herunder storbytilskuddet, samt skatteelementer i inntektssystemet.

Departementet legger opp til å presentere et helhetlig forslag til nytt inntektssystem for kommunene i kommuneproposisjonen for 2017, med virkning fra 1.1 2017. Det vil da også bli sett i sammenheng med kommunereformen.

I den følgende saksutredningen er utdrag fra høringen, der det er lagt vekt på å beskrive forhold som antas å ha størst betydning for Bergen kommune. Kommentarene fra Bergen er plassert direkte under hvert enkelt punkt.

Til høringsuttalelsen er det hentet inn kunnskap fra et ferskt prosjekt i regi av Program for storbyrettet forskning og fra analysearbeid i regi av KS, foruten kommunens egen kompetanse. Det har også vært kunnskapsutveksling med andre storbyer.

For en grundigere behandling av departementets forslag anbefales det å lese selve høringsdokumentet.

2 Inntektssystemet

Inntektssystemet for kommunene overfører rammetilskudd fra staten og omfordeler skatteinntekter mellom kommuner. Skatteinntekter og rammetilskudd utgjør om lag 75 pst. av kommunesektorens samlede inntekter. I 2016 utgjør rammetilskuddet til kommunene om lag 125 mrd., mens skatteinntektene er anslått til om lag 155,4 mrd..

Den største posten i rammetilskuddet er innbyggertilskuddet (119 mrd.), som fordeles med et likt beløp per innbygger til alle kommuner. For 2016 er beløpet kr 22 668. De siste 6 mrd. av rammetilskuddet går til distriktstilskudd Sør-Norge (0,41 mrd.), Nord-Norge- og Namdalstilskudd (1,61 mrd.), småkommunetilskudd (0,96 mrd.), skjønnstilskudd (1,85 mrd.), veksttilskudd (0,44 mrd.) og storbytilskudd (0,46 mrd.).

Innbyggertilskuddet blir deretter omfordelt etter utgiftsutjevningen, korreksjonsordningen for elever i statlige og private skoler og inntektsgarantiordningen. I tillegg foretas en løpende skatteutjevning gjennom budsjettåret i innbyggertilskuddet. Skatteutjevningen jevner delvis ut forskjeller i skatteinntekter

mellom kommunene, og omfatter inntekts- og formuesskatt fra personlige skatteyttere og naturressursskatt fra kraftforetak.

I dag er skattens andel av de samlede inntektene 40 pst. Forskjeller i skattenivå mellom kommunene er kun delvis utjevnet i inntektssystemet. Dette gir forskjeller i inntektsnivå mellom kommunene, selv etter utjevning. De regionalpolitiske tilskuddene i inntektssystemet og skjønnstilskuddet er også ulikt fordelt mellom kommunene, og fører til forskjeller i inntekter. Størrelsen på, og utformingen av de regionalpolitiske tilskuddene er politisk begrunnet, på samme måte som fastsettelsen av skattens andel av samlede inntekter og graden av inntektsutjevning mellom kommunene.

En særskilt inntektsgarantiordning ble innført fra og med 2009. Ordningen sikrer per i dag at ingen kommuner har en beregnet vekst i rammetilskuddet fra et år til det neste som er lavere enn 300 kroner per innbygger under beregnet vekst på landsbasis per innbygger, før finansieringen av selve ordningen.

3 Virkninger for Bergen - oppsummering av hovedtall

Bergen får i alt overført 5 713 mill. i rammetilskudd i 2016. Beløpet er summen av innbyggertilskudd (6 255 mill.), utgiftsutjevning (-753 mill.), storbytilskudd (102 mill.), skjønnsmidler (63 mill.) og midler til særskilte fordeling mm. (46 mill.). Etter fratrekk for netto inntektsutjevning (-583 mill.) utgjør rammetilskuddet 5 130 mill..

Av skjønnsmidlene på 63 mill. er 46,6 mill. særskilte skjønnsmidler som Bergen hvert år har mottatt som følge av tap etter forrige endring av inntektssystemet. Resten utgjøres av det ordinære skjønnstilskuddet, som fordeles av fylkesmannens ramme for Hordaland. Det særskilte skjønnnet er ikke omtalt i høringen.

Bergen kommune tjener på noen av endringene som foreslås, men taper på andre. Samlet sett viser beregninger at Bergen vil måtte bidra med drøyt 51 mill. mer til utgiftsutjevningen med forslaget som ligger i høringen. Av dette skyldes drøyt 82 mill. negative effekter av endringer i kriterieverdier og vekting av kriteriene, mens endringer i de ulike tjenestenes andel av samlede utgifter gir et positivt bidrag på vel 31 mill. Beregningene som det både det her og i saken blir vist til, bygger på oversikter og modeller fra KS (se vedlegg). I selve høringen fra departementet er det ikke presentert slike virkningstabeller.

Gjennom storbytilskuddet overføres 102 mill. til Bergen i 2016. Departementet skriver at det vil vurdere å endre omfang og innretning på dette tilskuddet, slik at tilskuddet i større grad knyttes opp mot andre forhold enn bare innbyggertall i seg selv.

4 Utgiftsutjevningen

Målet med utgiftsutjevningen er å utjevne forskjeller i befolkningssammensetning, geografi og kommunestørrelse, og å sette alle kommuner i stand til å tilby sine innbyggere likeverdige og gode kommunale tjenester. Ufrivillige kostnadsforskjeller kompenseres gjennom å korrigere innbyggertilskuddet for variasjoner i kommunenes utgiftsbehov. Grunnlaget for denne omfordelingen er kostnadsnøkkelen i inntektssystemet.

Det legges opp til at kostnadsnøkkelene oppdateres om lag hvert fjerde år. En jevnlig oppdatering er nødvendig for å fange opp endringer i befolkningssammensetning, levekår, reiseavstander og andre strukturelle forhold, og dermed gi et best mulig grunnlag for utjevning av kostnadsforskjeller mellom kommunene. Forrige helhetlige revisjon av kostnadsnøkkelen var i 2011, og baserte seg på tall fra 2008. Forslaget til endringer i kostnadsnøkkelen i høringsnotatet bygger på tall fra 2014.

Til grunn for utjevning av kostnader mellom kommuner er det beregnet et gjennomsnittlig utgiftsbehov per innbygger på kr 48 097 i 2016. Av dette utgjør det nevnte innbyggertilskuddet kr 22 668, mens resten er kommunens egne inntekter fra skatt mv.. Utjevningen skjer ved bruk av en kostnadsnøkkel bygget opp av en rekke enkeltkriterier (befolkning, sosioøkonomiske forhold osv.) som er ment å forklare variasjoner i utgiftsbehov mellom kommuner. Den samlede kostnadsnøkkel er aggregert opp fra de enkelte kostnadsnøkklene som er utviklet for hvert av tjenesteområdene som er med i inntektssystemet. De enkelte kostnadsnøkklene vektet da inn i den samlede nøkkelen basert på utgiftsandeler ifølge Kostra.

5 Kommunestruktur - Strukturkriterium

Departementet begrunner forslaget om et nytt strukturkriterium slik:

«Større kommuner får et betydelig lavere beløp per innbygger etter basiskriteriet enn små kommuner. Dette svekker nøytraliteten i inntektssystemet og gir et insentiv for å opprettholde en kommunestruktur med mange små kommuner. Dette er uheldig i lys av behovet for sterkere kommuner som kan løse dagens og morgendagens velferdsoppgaver»

Skillet mellom frivillige og ufrivillige smådriftsulemper blir i høringen håndtert gjennom et nytt strukturkriterium for fastsettelse av basistilskudd. Det måler reiseavstand for den enkelte innbygger for å møte 5 000 innbyggere (måles med utgangspunkt i grunnkretsens befolkningsmessige sentrum). Gjennomsnittet for alle kommunens innbyggere blir kommunens verdi.

Mens alle kommuner i dag får et fullt basistilskudd (13,2 mill. kroner i 2016), vil et strukturkriterium variere mellom 0 og 13,2 mill. avhengig av grad av ufrivillighet ifølge dette kriteriet. Kommuner som taper mest på departementets forslag vil som nevnt typisk være små kommuner i sentrale strøk av landet, men også kommuner med innbyggere mellom 10 000-20 000 taper på forslaget ifølge beregninger utført av KS. Dette er fordi trekket i basistilskuddet er større enn veksten i innbyggertilskuddet.

Forslaget om et nytt strukturtilskudd som skiller mellom såkalt frivillige og ufrivillige smådriftsulemper, vil føre til at betydelige midler flyttes fra basistilskuddet til innbyggertilskuddet. Avhengig av valg av minste avstand for full kompensasjon for smådriftsulemper, vil Bergen kunne tjene mellom 79 mill. og 135 mill. på en slik omlegging. Som følge av at kommuner som slår seg sammen får beholde dagens tilskudd i 15 år, vil beløpet til Bergen avhengig av hvor mange som faktisk slår seg sammen.

Departementet foreslår også at de regionalpolitiske tilskuddene knyttes opp til graden av distriktsutfordringer, og at tilskuddene i større grad gis per innbygger i stedet for per kommune.

Kommuner som slår seg sammen i denne stortingsperioden vil de neste 15 årene uavkortet få beholde både basistilskuddet og eventuelle regionalpolitiske tilskudd de ellers mister som følge av sammenslåingen, før tilskuddet deretter trappes ned over 5 år. I tillegg får de reformstøtte og dekning av engangskostnader ved sammenslåingen. Sett opp mot alternativet som innebærer reduserte tilskudd, har departementet nå laget et opplegg som gir disse kommunene klare økonomiske insentiver til å slå seg sammen med andre kommuner i regionen.

Tabellen illustrerer hvordan ulike valg av avstand til nærmeste befolkningskonsentrasjon gir ulike økonomiske utslag for Bergen kommune.

Tabell. Utslag for Bergen ved ulike valg av avstand

Endring kroner per innb. struktur			Endring mill. kroner struktur		
25,4 km	16,5 km	13,2 km	25,4 km	16,5 km	13,2 km
490	350	288	134,8	96,4	79,4

Med den lengste avstanden (25,4 km) er det færrest kommuner som får maksimalt tilskudd, og dermed blir det mer å fordele gjennom innbyggertilskuddet. Men fortsatt vil det være 108 kommuner som får fullt basistilskudd.

Det presiseres at høringsnotatet gir en omtale av hvordan modellen kan bli utformet og noen konsekvenser av dette, og at en endelig modell vil bli presentert i kommuneproposisjonen for 2017.

6 Utgiftsutjevningen

Utgiftsutjevningen omfatter velferdstjenester av nasjonal karakter, og tjenester det er knyttet sterke nasjonale føringer til. I dag inngår sektorene grunnskole, barnehage, pleie og omsorg, helsetjenester, barnevern, sosialhjelp samt administrasjon/landbruk/miljø. Det foreslås ingen endringer i hvilke sektorer som omfattes av utgiftsutjevningen, men det blir foreslått endringer i alle delkostnadsnøkler. Et viktig prinsipp, som blir videreført i det nye forslaget, er at kommunene skal få full kompensasjon for utgifter ved tjenesteytingen som de selv ikke kan påvirke, såkalt ufrivillige kostnader.

På samme måte som i dagens kostnadsnøkkel, er statistiske metoder lagt til grunn for fastsetting av kriterier og vektingen av disse i forslaget til ny kostnadsnøkkel. Statistiske modeller tar utgangspunkt i analyser av det faktiske tjenestetilbudet (basert på blant annet brutto driftsutgifter i kommuneregnskapet og faktiske dekningsgrader). Foruten innbyggerkriterier er også en rekke variabler som fanger opp sosioøkonomiske forhold blitt testet i analysen. De fleste av dagens kriterier fortsetter, med noe endrete vektorer, men for enkelte av sektorene er det også kriteriene endret. I denne høringsuttalelsen kommenteres primært foreslåtte endringer i delkostnadsnøkler, som disse analysene har resultert i.

Av endringer som det er verdt å merke seg er bl.a. at urbanitetskriteriet foreslås erstattet med aleneboende 30-66 år i sosialhjelpsnøkkel, og at utdanningsnivå erstatter antall heltidsansatte 20-44 år i det ene av to alternative delkostnadsnøkler for barnehage. Dette er endringer Bergen vil tape på. Spesielt for sosialhjelpsnøkkel har utgiftsutjevningen til nå ikke fanget godt nok opp det reelle utgiftsbehovet, og dette bildet blir ytterligere forverret med det nye forslaget.

Endringene kommenteres nærmere i det følgende. De enkelte delkostnadsnøkler, som det henvises til i teksten, følger som vedlegg sist i dokumentet.

a. Barnehager

Det har siden innføringen av dagens delkostnadsnøkkel i 2011 blitt stilt spørsmål ved om utdanningskriteriet er et godt kriterium til å forklare forskjeller i kommunenes utgifter til barnehage. Departementet skriver nå om dette at alle analyser siden 2011 har vist at utdanningskriteriet er et godt kriterium for å fange opp faktiske kostnadsforskjeller. Høringsforslaget viser likevel også en alternativ delkostnadsnøkkel for barnehage, der barn 1-5 år og antall heltidsansatte 20-44 år erstatter dagens kriterier barn 2-5 år, barn 1 år uten kontantstøtte og utdanningsnivå. Den alternative modellen har imidlertid noe lavere forklaringskraft enn dagens modell. På grunnlag av nye, oppdaterte analyser er departementets vurdering at dagens delkostnadsnøkkel for barnehage fortsatt er den beste for å forklare variasjonen i utgifter til barnehage mellom kommunene.

Det blir foreslått å øke vekten på Barn 2-5 år, mens Barn 1 år uten kontantstøtte får redusert vekt. Bergen vil tape om lag 15 mill. på endring i vektorer, basert på kriteriedata for 2016.

b. Grunnskole

Kriteriet norskfødte med innvandrereforeldre 6-15 år ekskl. Skandinavia foreslås tatt ut av delkostnadsnøkkel for skole, mens de øvrige kriteriene videreføres, men da med endrete vektorer. Bosettingskriteriene sone og nabo får redusert vekting, mens vektingen av basiskriteriet øker noe. Barn 6-

15 år med innvandrerbakgrunn får også redusert vekt. Totalt sett reduseres de øvrige kriteriene, slik at en høyere andel fordeles etter antall barn 6-15 år enn i dagens delkostnadsnøkkel.

Bergen tjener om lag 5 mill. på endringer i vektene. Større utslag er det av at grunnskolens andel av sektorens utgifter er redusert fra 28,8 pst. til 25,9 pst. For Bergen gir dette et positivt bidrag på 37,5 mill., slik at samlet virkning av foreslåtte endringer utgjør 43 mill.

c. Barnevern

Det har vært en svakhet ved dagens delkostnadsnøkkel at modellen har lav forklaringskraft, dvs. at modellen forklarer en liten del (om lag 10 pst.) av variasjonene i kommunenes utgifter til barnevern. For å gi modellen bedre forklaringskraft har Telemarksforskning, i et statlig oppdrag ifm nytt inntektssystem, foreslått å utvide dagens modell med et rus- og psykiatrikriterium, basert på diagnosestatistikk i NAV. Et slikt tillegg ble også foreslått da Telemarksforskning i 2011, på oppdrag av Program for storbyrettet forskning, gjorde en tilsvarende studie av variasjon i sosialhjelpsutgifter (TF-rapport nr. 297).

Departementet ser flere problemer med tillegget som Telemarksforskning foreslår, slik som at det ikke foreligger tilgjengelig statistikk som oppdateres jevnlig, og som kommunene kan etterprøve. Videre at diagnosedataene bygger på sensitive opplysninger på individnivå, at det er stort mangfold av diagnoser og at det kan være problemer med prikking av data for små kommuner. Departementet vil arbeide videre for å se om det er mulig å konstruere et kriterium som kan brukes i delkostnadsnøkkel på sikt, men per nå er ikke datakvaliteten på tilgjengelige data god nok.

Det foreslås innbyrdes endringer i vekten mellom kriteriene, men utslaget for Bergen er relativt beskjedent; om lag 3 mill.

d. Pleie og omsorg

Brutto driftsutgifter til pleie- og omsorgstjenester var i 2014 på om lag 101 mrd., noe som gjør dette til den klart største sektoren i utgiftsutjevningen for kommunene. Alderskriterier utgjør over halvparten av vektingen i dagens delkostnadsnøkkel, med høyest vekting av de eldste aldersgruppene (over 67 år). De siste årene har man imidlertid også sett en stor vekst i antallet yngre brukere (under 67 år), og dødelighetskriteriet, som sier noe om helsetilstanden i befolkningen, og antall psykisk utviklingshemmede 16 år og over, skal fange opp dette.

Analysen som er foretatt etter forrige revisjon av inntektssystemet viser i hovedsak samme resultater som tidligere, og departementet anbefaler derfor ingen store endringer i delkostnadsnøkkel for pleie og omsorg. Vektingen av de ulike kriteriene er imidlertid oppdatert i tråd med de nye analysene.

Kriteriet antall psykisk utviklingshemmede 16 år og over ble opprinnelig gitt en vekt som tilsvarte størrelsen på det øremerkede tilskuddet, og tilskuddets andel av samlede utgifter til pleie og omsorg. Senere analyser av pleie- og omsorgssektoren har vist at dette kriteriet ikke har hatt en like stor effekt på variasjonen i utgiftene som denne vektingen skulle tilsi. Etter en samlet vurdering av flere analyser, foreslår departementet å redusere vektingen på kriteriet antall psykisk utviklingshemmede fra 13,97 pst. til 9,72 pst. Kommunene kan som følge av dette få økte tilskudd gjennom toppfinansieringsordningen for ressurskrevende tjenester, gitt dagens ordning.

Departementet begrunner den reduserte vekten med at:

«Siden det er et relativt lavt antall psykisk utviklingshemmede totalt og utgiftene til disse utgjør en relativt liten andel av utgiftene til pleie og omsorg, kan det være at vi i disse analysene ikke greier å fange opp hele effekten av dette kriteriet.»

Bergen kommune fordeler fra og med 2015 utgiftene til pleie- og omsorg på målgruppene tjenester til eldre, til funksjonshemmede, til utviklingshemmede og psykiske helsetjenester, til sammen 5,87 mrd. Av

dette gikk 26 prosent til utviklingshemmede, hvorav drøy 21 prosent gjelder personer 16 år og over. Dette er ikke en ubetydelig andel, tatt i betraktning at Bergen har om lag 97 prosent av gjennomsnittlig antall utviklingshemmede, regnet per innbygger.

Sammenlignet med dagens delkostnadsnøkkel beholdes altså de samme kriteriene, men vektingen endres noe, slik at alderskriteriene samlet sett vektes noe opp, mens vektingen av de eldste og yngste eldre reduseres noe. Endringene i kriterievekstene betyr et netto tap for Bergen på 13,6 mill. I tillegg er det en negativ konsekvens på 11,9 mill. av at pleie og omsorgs andel er økt fra 33,0 prosent til 34,8 prosent, slik at samlet tap for Bergen utgjør 25,5 mill. Mer enn hele endringen kan tilskrives redusert basistilskudd.

e. Sosialhjelp

Det har vært mye usikkerhet rundt den videre skjebnen for urbanitetskriteriet i sosialhjelpsnøkkelen, som er lik innbyggertallet i kommunen opphøyd i 1,2. Dette kriteriet ble inkludert i kostnadsnøkkelen i 2004 for å fange opp forhold rundt rus og psykiatri, som ellers er vanskelig å fange opp gjennom andre kriterier. Kriteriet har god forklaringskraft, og samvarierer i stor grad med utgiftene. Et problem med kriteriet er imidlertid, ifølge departementet, at det ikke er valid i den forstand at det er knyttet opp til en vekst i underliggende forhold som vil slå ut i utgiftene.

Som en mulig erstatning for urbanitetskriteriet blir nevnt antall rus- og psykiatridiagnoser, slik Telemarksforskning også foreslo når det gjaldt delkostnadsnøkkelen for barnevern. Svakheterne med et slikt kriterium blir gjentatt her, og departementet har derfor valgt ikke å gå videre med et slikt kriterium i denne revisjonen av kostnadsnøkkelen, men mener dette er noe som kan vurderes på sikt.

Departementet har testet flere ulike modeller som alternativ til dagens modell. Den modellen som gir høyest forklaringskraft er en ren oppdatering av dagens modell. Det foreslås likevel å ta ut urbanitetskriteriet, og erstatte det med kriteriet antall aleneboende 30-66 år. Dette kriteriet fanger opp en del av utgiftsvariasjonen i utgifter til sosialhjelp, siden en betydelig andel av sosialhjelpsmottakerne er aleneboende, og anses derfor å være den beste alternative modellen.

Bergen taper 98,5 mill. på at urbanitetskriteriet trekkes ut, og får tilbake 25,5 mill. ved at det erstattes med aleneboende 30-66 år, dvs. et netto tap på 72,3 mill. Endret vekting av de øvrige kriteriene bidrar positivt med 15 mill., slik at samlet tap ved de foreslåtte endringene utgjør 57,3 mill. Bergen vil med dette få en beregnet utgiftsbehovindeks på 99,6 pst. av landsgjennomsnittet, mot 108,3 pst. i 2016. Til sammenlikning hadde Bergen om lag 15 pst. høyere netto driftsutgifter i sosialtjenesten enn gjennomsnittet ifølge Kostra-tall for 2014. Bergen har også utgifter til bostøtte som ikke fanges opp her.

f. Helsetjeneste

Også for denne delkostnadsnøkkelen er en rekke variabler testet uten at de har statistisk signifikante utslag på utgiftene. Analysene viser at dagens kriterium andel ikke-gifte over 67 år med fordel kan erstattes med innbyggere 67 år og over, som både favner bredere og er et mer stabilt kriterium. Departementets vurdering er at innbyggere 67 år derfor bør inkluderes i delkostnadsnøkkelen for helsetjenester. Kriteriet erstatter kriteriet dødelighet, som foreslås tatt ut.

Bergen taper 8,3 mill. på at kriteriet 23 år og eldre splittes i 23-66 år og over 67 år, samtidig som dødelighetskriteriet tas ut. Videre taper Bergen 12 mill. på endring i kriterievekter, og på at kommunehelse har en høyere andel av de totale utgiftene. Til sammen får Bergen redusert tilskuddet med 20,4 mill. i den nye modellen.

g. Administrasjon, landbruk og miljø

Fra og med 2008 ble det innført en egen funksjon i KOSTRA for kommunenes utgifter til landbruk. Departementet foreslår derfor en ny delkostnadsnøkkel for landbruk, som vektet inn i den samlede delkostnadsnøkkel for Administrasjon, landbruk og miljø.

Miljøoppgaver er sektorovergripende, og det finnes ifølge departementet ikke noe konkret grunnlag for å analysere hvilke faktorer som eventuelt kan fange opp variasjonen i kommunenes miljøutgifter. Departementet legger til grunn at miljøoppgaver behandles på samme måte som tidligere i utgiftsutjevningen. Det vil si at miljøvern fremdeles er en del av administrasjonsnøkkel.

Endringen i kriterievekter gir et pluss på 8,5 mill. til Bergen. Videre er administrasjonens andel av totale utgifter redusert, noe Bergen vil tjene 17,3 mill. på, slik at det nye forslaget gir en samlet økning på 26 mill. for Bergen.

7 Regionalpolitiske tilskudd

I dagens inntektssystem er småkommunetilskuddet, distriktstilskudd Sør-Norge, Nord-Norge- og Namdalstilskuddet og veksttilskuddet regionalpolitisk begrunnet. Departementet inkluderer også storbytilskuddet i dette, men i denne saken omtales storbytilskuddet særskilt i eget punkt under.

Alle kommuner i Nord-Norge og 14 kommuner i Nord-Trøndelag får et fast beløp per innbygger, mens kommuner i Sør-Norge får dels fast beløp per innbygger og dels per kommune dersom kommunen har distriktsutfordringer målt ved en distriktsindeks. Kommuner med færre enn 3200 innbyggere får småkommunetilskudd med et fast beløp per kommune. Kommuner i Sør-Norge får enten dette eller distriktstilskuddet, mens de øvrige får begge deler.

Departementet foreslår endringer som knytter tilskuddene tettere opp til øvrig distriktspolitikk. Dagens tilskudd erstattes i høringen av ett for Nord-Norge og ett for Sør-Norge, og satsene i småkommunetilskuddet gjøres mer differensierte i forhold til distriktsindeksen.

Endringene vil trolig slå negativt ut for de minste kommunene. Forslag til satser vil bli lagt fram i kommuneproposisjonen for 2017.

Veksttilskuddet tildeles kommuner med særlig høy befolkningsvekst, og er særlig begrunnet i høye investeringsutgifter det kan være vanskelig å finansiere uten at det går ut over tjenestetilbudet. Tilskuddet gis som et fast beløp per innbygger ut over vekstgrensen, som for 2016 er 1,5 prosent.

Bergen har i de årene dette har eksistert hatt en vekst som har vært tett opp mot grensen for å få veksttilskudd, men ikke tilstrekkelig. Kommunen har dermed vært med på å finansiere ordningen, uten å få noe tilbake.

Det foreslås ingen endringer i tilskuddet i denne omgang, men regjeringen vil fram mot kommuneproposisjonen for 2017 vurdere nærmere om veksttilskuddet skal innlemmes i inndelingstilskuddet til kommuner som slår seg sammen.

8 Storbytilskudd

Storbytilskuddet ble innført i 2011, og erstattet da det tidligere hovedstadstilskuddet som ble innført i 2009. Begrunnelsen for innføringen av storbytilskuddet var at de største kommunene hadde særlige utfordringer knyttet til urbanitet og høy befolkningskonsentrasjon, som ikke ble fanget godt nok opp i kostnadsnøkkel. Dette gjaldt særlig sosiale forhold og levekår, rus og psykiatri og tilrettelegging av infrastruktur og arealbruk. Storbytilskuddet går til de fire største kommunene (Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger), og blir fordelt med et likt beløp per innbygger. Satsen per innbygger i 2016 er 371 kroner.

Departementet vil vurdere å endre omfang og innretning på dette tilskuddet, slik at det i større grad knyttes opp mot andre forhold enn bare innbyggertall i seg selv.

Bergen mottar i 2016 102 mill. som storbytilskudd.

9 Skatteelementer i inntektssystemet

Departementet skiver at innretningen av skatteelementene i inntektssystemet vil være en vurdering av balansen mellom hensynet til lokal forankring av inntektene og hensynet til likeverdige tjenester. Hensynet til likeverdige tjenester tilsier en lavere skatteandel og/eller høyere utjevning av skatteinntektene, mens hensynet til lokal forankring tilsier en høyere skatteandel og/eller lavere utjevning.

Høringsnotatet gjør rede for hvordan skatteelementene har blitt behandlet i inntektssystemet fram til i dag, og drøfter forholdet mellom kommunenes skatteinntekter og inntektssystemet. Departementet foreslår i dette notatet ingen konkrete endringer, men viser generelt til at et helhetlig forslag til nytt inntektssystem vil bli presentert i kommuneproposisjonen til våren. De ulike skatteelementene vil der bli sett i sammenheng.

a. Illustrasjon av mulige virkninger

Ved hjelp av en regnemodell som KS har laget er det mulig å beregne utslag av mulige endringer i skatteelementene. Beregningene er gjort med basis i 2014-tall, og med utgangspunkt i kommunens relativt skattenivå i gjennomsnitt for de tre årene 2011-2013. De viser at den isolerte effekten for Bergen kommune av å:

- Redusere den symmetriske inntekstutjevningen fra 60 pst. til 55 pst., vil øke inntektene med 35 mill.
- Legge inn 5 mrd. i selskapsskatt nasjonalt, og trekke ut et tilsvarende beløp i personskatt til kommunene, vil øke inntektene med 13 mill.¹
- Fjerne formuesskatten, og samtidig øke den ordinære inntektsskatten med et like stort beløp (4 mrd.) nasjonalt, vil redusere inntektene med 2 mill.
- Øke skatteandelen fra 40 pst. til 45 pst. gjennom å oppjustere samlede skatter med 17,5 mrd., mot en tilsvarende reduksjon i innbyggertilskuddet, vil øke inntektene med 29 mill.

En kan også se for seg kombinasjoner av endringer. Dersom alle endringene som er vist i kulepunktene over gjennomføres, vil inntekten til Bergen kommune kunne øke med 82 mill. Det må understrekes at beløpene som her er oppgitt kun er illustrasjoner på effekter.

Dagens kostnadsnøkkel og forslaget i høring, samlet og for de enkelte tjenestoområdene som inngår i inntektssystem.

b. Selskapsskatt

Høringsnotatet inneholder ikke forslag til endringer i skatteutjevningen eller skatteandelen. Derimot står det at fra og med 2017 vil kommunene bli tilført inntekter via en ny modell for selskapsskatt. Denne modellen er basert på vekst i lokal verdiskapning, og skal gi kommunene et sterkere insentiv til å legge til rette for næringsutvikling. Samtidig vil deler av verdiskapningen føres tilbake til lokalsamfunnet. Kommuner med vekst i lønssummen i private foretak over en periode på fire år vil motta en andel av den nye selskapsskatten. Den nye selskapsskatten skal inngå i skatteutjevningen.

¹ Basert på gjennomsnittlig andel selskapsskatt 2005-2008

VEDLEGG. Høringens forslag til nye delkostnadsnøkler, med endringer for Bergen kommune

Endringene i delkostnadsnøkkelen skyldes:

Endringer i kriterieverdier og vekting av kriteriene	-299	-82 516
<i>Herav:</i> Pleie og omsorg	-49	-13 634
Grunnskole	20	5 500
Barnehage	-56	-15 536
Administrasjon, miljøvern og landbruk	31	8 671
Sosialtjeneste	-207	-57 201
Kommunehelsetjenester	-39	-1 917
Barnevern	1	399
Endringer i de ulike tjenestenes andel av samlede utgifter	113	31 182
<i>Herav:</i> Pleie og omsorg	-43	-11 884
Grunnskole	136	37 533
Barnehage	4	1 206
Administrasjon, miljøvern og landbruk	63	17 309
Sosialtjeneste	-0	-99
Kommunehelsetjenester	-35	-9 688
Barnevern	-12	-3 196
Sum endring	-186	-51 335

U E

BERGEN**kommune**

Kostnadsnøkkelen i høringsforslag
sammenlignet med kostnadsnøkkel 2016

Beregning av utgiftsbehov - tillegg/trekk i kroner for år
(utgiftsutjevnete tilskudd)

	2016						Høring - ny kostnadsnøkkel						ENDRING	
	HELE LANDET		BERGEN				HELE LANDET		BERGEN					
	Vekt	Antall	Antall	Utgifts- behovs- indeks	Pst. utslag	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr per innb	Vekt	Antall	Antall	Utgifts- behovs- indeks	Pst. utslag	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr per innb		
Innbyggere 0-1 år	0,0055	119 434	6 679	1,051740	0,03 %	14	0,0056	119 434	6 679	1,051740	0,03 %	14	0	69
Innbyggere 2-5 år	0,1268	252 867	13 095	0,973954	-0,33 %	-159	0,1445	252 867	13 095	0,973954	-0,38 %	-181	-22	-6 118
Innbyggere 6-15 år	0,2880	624 443	30 771	0,926774	-2,11 %	-1 014	0,2659	624 443	30 771	0,926774	-1,95 %	-936	78	21 477
Innbyggere 16-22 år	0,0210	463 560	24 912	1,010713	0,02 %	11	0,0233	463 560	24 912	1,010713	0,02 %	12	1	327
Innbyggere 23-66 år	0,0938	2 994 310	164 707	1,034524	0,32 %	156	0,1101	2 994 310	164 707	1,034524	0,38 %	183	27	7 468
Innbyggere 67-79 år	0,0453	514 829	24 253	0,885987	-0,52 %	-248	0,0549	514 829	24 253	0,885987	-0,63 %	-301	-53	-14 526
Innbyggere 80-89 år	0,0693	176 493	9 203	0,980679	-0,13 %	-64	0,0762	176 493	9 203	0,980679	-0,15 %	-71	-6	-1 769
Innbyggere 90 år og over	0,0464	43 584	2 312	0,997668	-0,01 %	-5	0,0384	43 584	2 312	0,997668	-0,01 %	-4	1	248
Basiskriteriet	0,0226	428	1	0,043942	-2,16 %	-1 039	0,0244	428	1	0,043942	-2,33 %	-1 122	-83	-22 839
Sone	0,0132	20 423 994	910 382	0,838317	-0,21 %	-103	0,0101	20 423 994	910 382	0,838317	-0,16 %	-79	24	6 652
Nabo	0,0132	9 255 496	322 086	0,654482	-0,46 %	-219	0,0101	9 255 496	322 086	0,654482	-0,35 %	-168	52	14 215
Landbrukskriteriet	0,0029	1,0000	0,0029	0,054477	-0,27 %	-132	0,0022	1,00000	0,0031	0,058148	-0,21 %	-100	32	8 891
Innvandr 6-15 år, ekskl Skandinavia	0,0083	43 501	2 251	0,973198	-0,02 %	-11	0,0071	43 501	2 251	0,973198	-0,02 %	-9	2	427
Norskfødte med innvandrereforeldre 6-15 år, ekskl Skandinavia	0,0009	43 136	2 019	0,880281	-0,01 %	-5	0,0000	43 136	2 019	0,880281	0,00 %	-	5	1 430
Flyktninger uten integreringstilskudd	0,0047	137 550	7 388	1,010167	0,00 %	2	0,0076	137 550	7 388	1,010167	0,01 %	4	1	391
Dødlighetskriteriet	0,0460	31 327	1 639	0,983978	-0,07 %	-35	0,0455	31 327	1 639	0,983978	-0,07 %	-35	0	106
Barn 0-15 år med enslig forsørger	0,0115	130 341	6 336	0,914238	-0,10 %	-47	0,0159	130 341	6 336	0,914238	-0,14 %	-66	-18	-5 008
Lavinntekt	0,0062	240 864	13 157	1,027330	0,02 %	8	0,0099	240 864	13 157	1,027330	0,03 %	13	5	1 342
Uføre 18-49 år	0,0046	87 649	4 095	0,878683	-0,06 %	-27	0,0058	87 649	4 095	0,878683	-0,07 %	-34	-7	-1 932
Oppholdningsindeks	0,0139	208	9	0,780541	-0,31 %	-147	0,0086	208	9	0,780541	-0,19 %	-91	56	15 436
Urbanitetskriteriet	0,0177	44 631 326	3 368 305	1,419374	0,74 %	357							-357	-98 512
Aleneboende 30 - 66 år							0,0174	482 014	28 494	1,111780	0,19 %	94	94	25 812
Psykisk utviklingshemmede 16 år og over	0,0461	18 564	957	0,969539	-0,14 %	-68	0,0339	18 564	957	0,969539	-0,10 %	-50	18	4 932
Ikke-gifte over 67 år	0,0437	328 412	16 514	0,945711	-0,24 %	-114	0,0455	328 412	16 514	0,945711	-0,25 %	-119	-5	-1 297
Barn 1 år uten kontantstøtte	0,0296	39 202	2 225	1,067478	0,20 %	96	0,0177	39 202	2 225	1,067478	0,12 %	57	-39	-10 657
Innbyggere med høyere utdanning	0,0188	1 241 076	83 391	1,263706	0,50 %	238	0,0194	1 241 076	83 391	1,263706	0,51 %	246	8	2 100
Kostnadsindeks	1,000			0,946857	-5,31 %	-2 556	1,000			0,942989	-5,70 %	-2 742	-186	-51 335

Nøkkel høringsforslag sammenlignet med 2016

BARNEHAGER

		Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet Antall	Kommunen Antall	Landet Antall	Kommunen Antall	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	1000 kr per innb 1000 kroner
Barn 2-5 år	0,7054	0,7814	252 867	13 095	252 867	13 095	0,97395	-145	0,973954	-166	-21 -5 773
Barn 1 år uten kontantsøtte	0,1802	0,1043	39 202	2 225	39 202	2 225	1,06748	96	1,067478	57	-39 -10 657
Utdanning	0,1144	0,1143	1 241 076	83 391	1 241 076	83 391	1,26371	238	1,263706	246	8 2 100
Kostnadsindeks	1,0000	1,0000					1,02396	189	1,016832	137	-52 -14 330

Endringene i delkostnadsnøkkelen skyldes:

Endringer i vekting av kriteriene i delkostnadsnøkkelen

Endring som følge av at barnehages andel av utgiftene er økt fra 16,4 prosent til 17,0 prosent

Sum endring

-56	-15 536
4	1 206
-52	-14 330

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for barnehager:

7 902 8 162

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097 48 097

Andel som barnehager har av samlet UB:

16,43 % 16,97 %

Nøkkel høringsforslag sammenlignet med 2016

GRUNNSKOLE

			Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet Antall	Kommunen Antall	Landet Antall	Kommunen Antall	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	kr per innb	1000 kroner
Innb. 6-15 år	0,8987	0,9155	624 443	30 771	624 443	30 771	0,926774	-912	0,926774	-834	78	21 473
Innvand 6-15 år, ekskl Skandinavia	0,0288	0,0274	43 501	2 251	43 501	2 251	0,973198	-11	0,973198	-9	2	427
Norsk fødte med innvandrerforeldre 6-15 år, ekskl Skandinavia	0,0031		43 136	2 019			0,880281	-5			5	1 430
Sone	0,0255	0,0187	20 423 994	910 382	20 423 994	910 382	0,838317	-57	0,838317	-38	20	5 393
Nabo	0,0255	0,0187	9 255 496	322 086	9 255 496	322 086	0,654482	-122	0,654482	-80	42	11 526
Basis tillegg	0,0184	0,0197	428	1	428	1	0,043942	-244	0,043942	-234	10	2 784
Kostnadsindeks	1,0000	1,0000					0,902506	-1 352	0,903943	-1 196	156	43 033

(Tillegg/trekk kr pr innb.)

Endringene i delkostnadsnøkkelen skyldes:

Endringer i kriterieverdier og vekting av kriteriene

Endring som følge av at kriteriet norsk fødte med innvandrerforeldre 6 - 15 år, tas ut av delkostnadsnøkkelen

5 1 430

Endring i vektingen av øvrige kriterier i delkostnadsnøkkelen

15 4 070

Endring som følge av at grunnskolenes andel av utgiftene er redusert fra 28,8 prosent til 25,9 prosent

136 37 533

Sum endring

156 43 033

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for grunnskole:

13 863

12 447

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097

48 097

Andel som skole har av samlet UB:

28,82 %

25,88 %

Nøkkel høringsforslag sammenlignet med 2016

BARNEVERN

			Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet Antall	Kommunen Antall	Landet Antall	Kommunen Antall	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	kr per innb	1000 kroner
Innb. 0-1 år	0,0379	0,0271	119 434	6 679	119 434	6 679	1,051740	3	1,051740	3	-0	-117
Innb. 2 - 5 år	0,0750	0,0577	252 867	13 095	252 867	13 095	0,973954	-3	0,973954	-3	0	65
Innb. 6 -15 år	0,1995	0,1404	624 443	30 771	624 443	30 771	0,926774	-23	0,926774	-19	4	970
Innb 16 - 22 år	0,1365	0,1049	463 560	24 912	463 560	24 912	1,010713	2	1,010713	2	-0	-49
Barn 0-15 år med enslig forsørger	0,3581	0,4129	130 341	6 336	130 341	6 336	0,914238	-47	0,914238	-66	-18	-5 008
Lavinntekt	0,1931	0,2571	240 864	13 157	240 864	13 157	1,027330	8	1,027330	13	5	1 342
Kostnadsindeks	1,0000	1,0000					0,96143	-60	0,962363	-70	-10	-2 797

(Tillegg/trekk kr pr innb.)

Endringene i delkostnadsnøkkelen skyldes:

Endringer i vekting av kriteriene i delkostnadsnøkkelen

Endring som følge av at barneverns andel av utgiftene har økt fra 3,2 prosent til 3,9 prosent

Sum endring

1 399
-12 -3 196
-10 -2 797

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for barnevern:

1 545

1 852

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097

48 097

Andel som barnevern har av samlet UB:

3,21 %

3,85 %

PLEIE OG OMSORG

			Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet Antall	Kommunen Antall	Landet Antall	Kommunen Antall	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	kr per innb	1000 kroner
Innb. 0-1 år	0,0033	0,0050	119 434	6 679	119 434	6 679	1,051740	3	1,051740	4	2	452
Innb. 2-5 år	0,0065	0,0106	252 867	13 095	252 867	13 095	0,973954	-3	0,973954	-5	-2	-537
Innb. 6-15 år	0,0173	0,0258	624 443	30 771	624 443	30 771	0,926774	-20	0,926774	-32	-12	-3 206
Innb. 16-22 år	0,0118	0,0193	463 560	24 912	463 560	24 912	1,010713	2	1,010713	3	1	401
Innb 23-66 år	0,0760	0,1237	2 994 310	164 707	2 994 310	164 707	1,034524	42	1,034524	72	30	8 256
Innb. 67-79 år	0,1103	0,1094	514 829	24 253	514 829	24 253	0,885987	-200	0,885987	-209	-9	-2 563
Innb. 80-89 år	0,1972	0,2013	176 493	9 203	176 493	9 203	0,980679	-61	0,980679	-65	-5	-1 280
Innb. o/90 år	0,1382	0,1060	43 584	2 312	43 584	2 312	0,997668	-5	0,997668	-4	1	270
Ikke-gifte over 67 år	0,1323	0,1306	328 412	16 514	328 412	16 514	0,945711	-114	0,945711	-119	-5	-1 297
Dødlighet	0,1323	0,1306	31 327	1 639	31 327	1 639	0,983978	-34	0,983978	-35	-1	-383
Sone	0,0116	0,0111	20 423 994	910 382	20 423 994	910 382	0,838317	-30	0,838317	-30	-0	-76
Nabo	0,0116	0,0111	9 255 496	322 086	9 255 496	322 086	0,654482	-64	0,654482	-64	-1	-163
PU over 16 år	0,1396	0,0973	18 564	957	18 564	957	0,969539	-68	0,969539	-50	18	4 932
Basistillegg	0,0120	0,0183	428	1	428	1	0,043942	-183	0,043942	-293	-110	-30 323
Kostnadsindeks	1,0000	1,0000					0,953841	-733	0,950730	-826	-92	-25 518

(Tillegg/trekk kr pr innb.)

Endringene i delkostnadsnøkkelene skyldes:

Endringer i vektning av kriteriene i delkostnadsnøkkelene

-49 -13 634

Endring som følge av at pleie og omsorgs andel av utgiftene er økt fra 33,0 prosent til 34,8 prosent

-43 -11 884

Sum endring

-92 -25 518

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for pleie og omsorg:

15 885

16 760

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097

48 097

Andel som pleie og omsorg har av samlet UB:

33,03 %

34,85 %

SOSIALHJELP

			Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet Antall	Kommunen Antall	Landet Antall	Kommunen Antall	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	kr per innb	1000 kroner
Innb. 16 - 22 år	0,0237	0,0322	463 560	24 912	463 560	24 912	1,010713	1	1,010713	1	0	70
Innb 23 - 66 år	0,1521	0,2064	2 994 310	164 707	2 994 310	164 707	1,034524	13	1,034524	18	5	1 434
Flyktninger uten integreringstilskudd	0,0947	0,1469	137 550	7 388	137 550	7 388	1,010167	2	1,010167	4	1	391
Urbanitetskriterie	0,3567		44 631 326	3 368 305			1,419374	357			-357	-98 512
Aleneboende 30 - 66 år		0,3363			482 014	28 494			1,111780	94	94	25 812
Uføre 18 - 49 år	0,0927	0,1121	87 649	4 095	87 649	4 095	0,878683	-27	0,878683	-34	-7	-1 932
Opphopning	0,2801	0,1662	207,87	8,6271	207,87	8,6271	0,780541	-147	0,780541	-91	56	15 436
Kostnadsindeks	1,0000	1,0000					1,083334	199	0,99648	-9	-208	-57 300

(Tillegg/trekk kr pr innb.)

Endringene i delkostnadsnøkkelen skyldes:

Endringer i kriterieverdier og vektning av kriteriene

Endring som skyldes at aleneboende erstatter urbanitetskriteriet

-262 -72 255

Endring i vektning av øvrige kriterier i delkostnadsnøkkelen

55 15 053

Endring som følge av at sosialtjenestens andel av utgiftene har økt fra 5,0 prosent til 5,2 prosent

-0 -99

Sum endring

-208 -57 300

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for barnevern:

2 387

2 489

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097

48 097

Andel som barnevern har av samlet UB:

4,96 %

5,17 %

Nøkkel høringsforslag sammenlignet med 2016

KOMMUNEHELSETJENESTER

			Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet Antall	Kommunen Antall	Landet Antall	Kommunen Antall	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	kr per innb	1000 kroner
Innb. 0-1 år	0,0291	0,0231	119 434	6 679	119 434	6 679	1,051740	3	1,051740	3	-0	-60
Innb. 2-5 år	0,0577	0,0491	252 867	13 095	252 867	13 095	0,973954	-3	0,973954	-3	0	3
Innb. 6-15 år	0,1533	0,1197	624 443	30 771	624 443	30 771	0,926774	-23	0,926774	-21	2	550
Innb. 16-22 år	0,1049	0,0894	463 560	24 912	463 560	24 912	1,010713	2	1,010713	2	-0	-3
Innb 23-66 år	0,3655	0,3012	2 994 310	164 707	2 994 310	164 707	1,034524	26	1,034524	25	-1	-260
Innb 67 - 79 år	0,0530	0,2010	514 829	24 253	514 829	24 253	0,885987	-12	0,885987	-54	-42	-11 601
Innb 80 - 89 år	0,0249	0,0727	176 493	9 203	176 493	9 203	0,980679	-1	0,980679	-3	-2	-649
Innb over 90 år	0,0045	0,0176	43 584	2 312	43 584	2 312	0,997668	-0	0,997668	-0	-0	-21
Dødlighetskriteriet	0,0546		31 327	1 639			0,983978	-2			2	489
Sone	0,0479	0,0284	20 423 994	910 382	20 423 994	910 382	0,838317	-16	0,838317	-11	5	1 335
Nabo	0,0479	0,0284	9 255 496	322 086	9 255 496	322 086	0,654482	-34	0,654482	-23	10	2 853
Basistillegg	0,0567	0,0694	428	1	428	1	0,043942	-110	0,043942	-157	-47	-13 038
Kostnadsindeks	1,000	1,000					0,916543	-169	0,897388	-243	-74	-20 403

Endringene i delkostnadsnøkkelen skyldes:

Endringer i kriterieverdier og vekting av kriteriene

Endring som følge av at dødlighetskriteriet tas ut av delkonstnadsnøkkelen

Endring som følge av at kriteriet 23 år og eldre splittes i 23 - 66 år og over 67 år

Endring i vekting av kriteriene i delkostnadsnøkkelen

Endring som følge av at kommunehelsetjenestenes andel av utgiftene har økt fra 4,2 prosent til 4,9 prosent

Sum endring

2	489
-32	-8 798
-9	-2 406
-35	-9 688
-74	-20 403

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for helse:

2 027

2 369

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097

48 097

Andel som helse har av samlet UB:

4,21 %

4,93 %

Nøkkel høringsforslag sammenlignet med 2016

ADMINISTRASJON, MILJØ OG LANDBRUK

(nøklerne i høringsdokumentet er slått sammen, og revektet - derfor litt andre vektall i tabell nedenfor enn i høringsdok)

			Kriterier 2016		Kriterier høring		Indeks 2016		Indeks høring		Endring	
	Vekter 2016	Vekt høring	Landet	Kommunen	Landet	Kommunen	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	Utgifts- behovs- indeks	Tillegg/ fradrag i utgiftsutj kr.pr.innb	kr per innb	1000 kroner
Innb. 0-1 år	0,0212	0,0200	119 434	6 679	119 434	6 679	1,05174	5	1,05174	4	-1	-206
Innb. 2-5 år	0,0419	0,0426	252 867	13 095	252 867	13 095	0,97395	-5	0,97395	-4	0	123
Innb. 6-15 år	0,1115	0,1037	624 443	30 771	624 443	30 771	0,92677	-37	0,92677	-31	6	1 691
Innb. 16-22 år	0,0763	0,0774	463 560	24 912	463 560	24 912	1,01071	4	1,01071	3	-0	-92
Innb. 23-66 år	0,4904	0,4965	2 994 310	164 707	2 994 310	164 707	1,03452	76	1,03452	69	-7	-1 962
Innb. 67-79 år	0,0712	0,0824	514 829	24 253	514 829	24 253	0,88599	-36	0,88599	-38	-1	-362
Innb. 80-89 år	0,0334	0,0298	176 493	9 203	176 493	9 203	0,98068	-3	0,98068	-2	1	160
Innb. ≥90 år	0,0060	0,0072	43 584	2 312	43 584	2 312	0,99767	-0	0,99767	-0	-0	-1
Landbrukskriteriet	0,0311	0,0263	1,000000	0,002897	1,000000	0,003092	0,05448	-132	0,05815	-100	32	8 891
Basistillegg	0,1171	0,1141	428	1	428	1	0,04394	-502	0,04394	-438	64	17 739
Kostnadsindeks	1,0000	1,000					0,85946	-631	0,86646	-536	94	25 981

(Tillegg/trekk kr pr innb.)

Endringene i delkostnadsnøkkelene skyldes:

Endringer i kriterieverdier og vektning av kriteriene

Endring i sammensetningen av landbrukskriteriet

Endring i vektning av kriteriene i delkostnadsnøkkelene

Endring som følge av at administrasjonens (inkl. landbruk og miljø) andel av utgifter er redusert fra 9,3 prosent til 8,3 prosent

Sum endring

1	141
31	8 530
63	17 309
94	25 981

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger for administrasjon, landbruk og miljø:

4 487

4 017

Gjennomsnittlig beregnet utgiftsbehov i kr pr innbygger:

48 097

48 097

Andel som administrasjon har av samlet UB:

9,33 %

8,35 %

BERGEN KOMMUNE

Bystyrets kontor

Saknr	56-16
Emnekode	03
Arkivsak	201500317

Til Byrådsavdeling for finans, eiendom og eierskap

Høringsuttalelse - Nytt inntektssystem

Bergen bystyre behandlet saken i møtet 160316 sak 56-16 og fattet følgende vedtak:

1. Bergen kommune avgir høringsuttalelse til Kommunal- og moderniseringsdepartementet sin høring om nytt forslag til inntektssystem for kommunene, slik det fremkommer av saksutredningen.
2. Kommuneøkonomien trenger et løft for å løse de lovpålagte oppgavene og dekke de behov som innbyggerne og næringslivet har. Bergen kommune forutsetter at neste gang en skal endre eller innføre nye kriterier så skjer dette i samråd med kommunesektoren, og med en mer forsvarlig fremdrift som sikrer kommunene mer forutsigbarhet i sitt budsjettarbeid.
3. Bergen kommune finner det urimelig at Oslo gjennom forslaget til nytt inntektssystem får 3 ganger så stor økning pr innbygger som Bergen.

Bystyrets behandling:

Følgende representanter tok ordet:

Jan Davidsen Raa (A), Martin Smith-Sivertsen (H), Helge Stormoen (FrP),
Andreas Madsen Berg (SV), Trygve Birkeland (KrF), Diane A. Berbain (MDG),
Åsta Årøen (V), Mathias Hunskår Furevik (R), Ove Sverre Bjørdal (Sp) og
Rune Bakervik (A).

Forslag fremsatt i bystyret:

Andreas Madsen Berg (SV) fremsatte følgende tilleggsforslag:

«Bystyret i Bergen mener at en må innføre en arealbeskatning på oppdrettsanlegg. Skal kommunene i fremtiden sette av areal til fiskeoppdrett så er det viktig at oppdrettet også bidrar til lokalsamfunnet. Denne skatten må knyttes opp mot selskapsskatten og må ha et hovedmål om å la mer av pengene generert av oppdrettsnæringen bli igjen i kommunene.»

Diane A. Berbain (MDG) fremsatte på vegne av MDG og Sp følgende tilleggsforslag i 7 punkt:

«.. med følgende presiseringer og tillegg:

1. Bystyret i Bergen meiner at formålet med inntektssystemet må være å gi innbyggerne i hele landet et godt og likeverdig velferdstilbud. Det er der for uheldig at regjeringa tar i bruk inntektssystemet til å gjennomføre en økonomisk tvangssammenslåing av kommuner. Forslaget er ikke behandlet av Stortinget og deler av opposisjonen (AP og SP, samt betydelig skepsis i V og Krf) er tydelig på at dette vil bli endret med et regjeringsskifte i 2017. Det vises også til at 265 ordførere (19 i Hordaland 1) har signert et opprop mot forslaget.
2. Bergen kommune støtter ikke at kostnadsnøkkelen for landbruk vektes ned. Endringen i vektning er ikke begrunnet i regjeringens forslag. Står i motstrid at avstander blir vektet opp i andre deler av forslaget. Kommuner med stort landbruksareal vil naturlig ha høyre kostnader til blandet annet veinett. Slik også for Bergen kommune og kommuner en eventuelt velger å slå seg sammen med.
3. En mer direkte kobling mellom selskapsskatt og den enkelte kommunes skatteinntekter vil gjøre kommunens inntektsgrunnlag mer følsom for konjunktursvingninger i næringslivet. Med nedgangstider vil kommunens inntekter falle mer enn om dette bygger på en fordelingsordning med statlig utjevning/utjevning mellom kommuner. Bergen kommune er enig i at kommuner med stor innpendling og press på infrastruktur bør tilgodeses i fordelingen av kommunale inntekter, men for å sikre mer stabile inntekter bør dette ivaretas gjennom inntektssystemet og ikke gjennom selskapsskatten.
4. Bergen kommune vil understreke at det er et paradoks at regjeringen legger opp til at Bergen kommune vil tjene på at få kommuner slår seg sammen gjennom at den frie rammen reduseres gjennom 15 års garantien.
5. En helt nødvendig styrking av kommuneøkonomien bør komme gjennom en økning av den totale potten, ikke ved å «knabbe» fra andre kommuner som har det trangt fra før.
6. Regjeringens eget ekspertutvalg for kommunereformen konkluderte med 15.000 innbyggere som en rasjonell størrelse på en kommune. Nå straffes denne kommunestørrelsen.
7. For Bergen kommune mener det er uakseptabelt Hordaland fylke som helhet taper på inntektssystemet. For Bergen kommune er det viktig at hele regionen sikres en god utvikling.»

Merknader fremsatt i bystyret:

Martin Smith-Sivertsen (H) fremsatte på vegne av H og FrP følgende merknad:

«Forslag til nytt inntektssystem for kommunene er en del av et større, viktig arbeid med kommunereform over hele landet. Forslaget til ny fordelingsnøkkel i inntektssystemet belønner større kommuner som Bergen og gir potensielt Bergen kommune 135 millioner kroner mer. Svakheten ved dagens inntektssystem er at små kommuner belønnes bare ved å være «små». Kommunens hovedprioritet bør være gode tjenester for innbyggerne, og kommunereformen legger opp til at dette skal veie tyngst i forslaget til ny fordelingsnøkkel, noe som er nødvendig for en stor kommune som Bergen».

Andreas Madsen Berg (SV) fremsatte på vegne av SV følgende merknader:

Merknad 1:

«Forslaget til nytt inntektssystem for kommunene fra Regjeringen er verken konsekvensberegnet eller en del av en åpen og demokratisk prosess. Det er beklagelig. Høringsfristen er så kort at Bergen bystyre ikke har fått behandlet denne uttalelsen før den avgis. Dette er spesielt uheldig når manglende begrunnelser og konsekvensberegninger gjør det særskilt vanskelig å vurdere mange av de foreslåtte endringene.»

Merknad 2:

«Bergen bystyre ser på framlegget fra Regjeringen som et inntrykk av å være et økonomisk tvangsmiddel for å få kommuner til å slå seg sammen. Ingen kommuner bør tape økonomisk på å ikke slå seg sammen.»

Votering:

Innstillingen punkt 1 ble vedtatt enstemmig.

Innstillingen punkt 2 og 3 ble vedtatt med 46 stemmer (A+SV+KrF+MDG+V+R+Sp).

Tilleggsforslag punkt 1-7 fra MDG og Sp fremsatt av Diane A. Berbain (MDG) fikk 12 stemmer (SV+MDG+R+Sp) og var dermed falt.

Andreas Madsen Bergs tilleggsforslag fikk 7 stemmer (SV+R) og var dermed falt.

Merknad fra H og FrP fremsatt av Martin Smith-Sivertsen (H) fikk 21 stemmer (H+FrP) og var dermed falt.

Merknad 1 og 2 fra SV fremsatt av Andreas Madsen Berg fikk 12 stemmer (SV+MDG+R+Sp) og var dermed falt.

Komite for finans, kultur og næring behandlet saken i møtet 020316 sak 32-16 og avga følgende innstilling:

Komiteens innstilling er likelydende med bystyrets vedtak.

Byrådet innstiller til bystyret å fatte følgende vedtak:

Bergen kommune avgir høringsuttalelse til Kommunal- og moderniseringsdepartementet sin høring om nytt forslag til inntektssystem for kommunene, slik det fremkommer av saksutredningen.

Bystyrets kontor, 17. mars 2016

Birgitte W Bratland
førstekonsulent